

AZƏRBAYCAN DİLİ VƏ ƏDƏBİYYATI MÜƏLLİMİMİ NƏ ÜÇÜN SEVDİM?

**Xanım BAYRAMOVA,
ADU-nun təhsil fakültəsinin tələbəsi**

Müəllim cəmiyyətdə müəyyən funksiyalar yerinə yetirir. O, həm də ən nümunəvi mədəniyyətin mühüm nümunəsidir. Bu isə çox çətin, lakin vacib bir vəzifədir. Çünki mədəniyyətin canlı nümunəsi olmaq son dərəcə çətinidir. Müəllim yüksək əqidə, məslək sahibi olmalıdır. O, xalqın, vətənin problemləri ilə yaşamaq, gəncliyi də bu ruhda yetişdirməlidir. Müəllim, həmçinin, yüksək mədəniyyətə və mənəviyyətə malik olmalıdır. O, özündə zahiri və daxili mədəniyyəti, nəcib əxlaqi keyfiyyətləri cəmləşdirməlidir. Müəllim dərin biliyə (ümumi və xüsusi biliklərə) malik olmalıdır. Bilik müəllimin əsas silahıdır. Y.A.Komenski biliksiz müəllimi işıqsız lampaya, susuz bulağa bənzədirdi. Bununla yanaşı, müəllim, peşəsini və uşaqları sevməlidir. L.V.Tolstoya görə, öz işini sevən müəllim yaxşı, uşaqları və fənnini sevən müəllim nəcib pedaqoqdur. Mənə Azərbaycan dili və ədəbiyyat dərslərini demiş Radə Cəfərova belə keyfiyyətləri özündə toplamış bir müəllimdir.

Mənim isə orta məktəbdə ən sevdiyim müəllim gülürüz, mehriban, ədalətli, səmimi, şagirdlərini çox sevən, onları müdafiə edən sinif rəhbərim Radə müəllimim olmuşdur. Cəfərova Radə Gəncə şəhər 28 saylı tam orta məktəbdə

Azərbaycan dili və ədəbiyyat fənnini tədris edir, həm də mənim oxuduğum 11 c sinfinin rəhbəri Radə müəllimi təsvir etməyə sözlər yetməz, qısaca, müəllimə xas olan yuxarıda sadaladığım bütün keyfiyyətlərə malik bir müəllimdir. Hər zaman şagirdlərinə dəstək olan, çətin zamanlarında onlara yol göstərən, problemlərini həll edən ikinci ana. Dərs prosesində təmkinli davranar, dərsi hər bir şagirdə fərdi yanaşaraq izah edər, aşağı nəticələr əldə etsək də bizi həvəsləndirərək daha yüksək nəticələr əldə etməyimizə imkan yaradardı.

Mən Gəncə şəhər 28 saylı tam orta məktəbə doqquzuncu sinifdə oxuyarkən gəldim. Yeni uşaqlar, yeni müəllimlər və yeni mühit. Ümumiyyətlə, utancaq olduğumdan, yeni mühitə, yeni insanlara uyğunlaşmaqda çətinlik çəkirdim. Bu problemin həllində sevimli müəllimim köməyimə çatdı. İlk günlərdə dərslər hazır olmağıma baxmayaraq, cavab verə bilmədiyimi hiss edən Radə müəllimə məni sorğu-sual etməklə kifayətləndi. Növbəti dərslərdə isə lövhə önündə dərs danışmaqda çətinlik çəkdiyimdən mənə parta arxasından mövzunu izah etməyə icazə verdi. Bu müəllimə qarşı sevgim elə ilk günlərdən başladı. Günlər keçdikcə, Radə müəllimin həm gözəl ürəkli insan, həm də şagirdlərini çox sevən müəllim

olduğunu anladım. Radə müəllim bütün şagirdlərini sevirdi. Ayxan adlı dəcəl bir sinif yoldaşım vardı. Dərslərini yetərincə yaxşı oxumamasına və çox nadinc olmasına baxmayaraq, müəllim onu da sevirdi və belə deyirdi: "İki cür şagird vardır ki, müəllim onları heç vaxt unutmur. Biri ən yaxşı oxuyan, ağıllı, digəri isə ən dəcəl".

Müəllim bizi dərslərdə tədbirlərə cəlb edər, ekskursiyalar, gəzintilər həyata keçirirdi. Biz burada müxtəlif oyunlar oynayır, yarışlar təşkil edər, çox gözəl vaxt keçirirdik. Müəllimimiz həmişə bizi mehriban olmağa çağırır, şagirdlər arasındakı münasibətdə cüzi problem yaranarsa, bu problemi həll etmək üçün köməyini əsirgəməzdi. Müəllimim nəinki dərslər, digər məsələlərlə də bağlı çətinliklərin aradan qaldırılmasında bizə kömək edər, yol göstərirdi. Bizə bir sıra məsləhətlər verər, gələcək universitet həyatında bizi bəzi problemlərin gözləyəcəyini və bunları səbr və təmkinlə həll etmək lazım olduğunu izah edər. Müəllimim bizə bir sıra ibrətəməz hekayələr danışaraq bunlardan dərs çıxarmağıma imkan yaradardı. Bu hekayələrdən birini sizinlə paylaşmaq istəyirəm:

"Bir gün Məcnun səhrada namaz qılan bir şəxsin önündən keçir. Namaz qılan şəxs namazını bitirib, ayağa qalxır və Məcnuna yaxınlaşıb ondan soruşur:

-Ey Məcnun, namaz qılan insanın önündən keçməyin günah olduğunu bilirsənmi?

Məcnun cavab verir:

-Mən Leylinin eşqindən səni görmədiyim halda, sən Allahın eşqindən məni necə gördün? Bu halda mənim eşqim, sənin ibadətindən üstündür".

Nəhayət, son zəng yaxınlaşdıqda hər birimiz çox kövrəlmişdik və hər kəs bir-birilə daha da mehriban rəftar edir, dərslər daha nizam-intizamlı gəlirdi. Ancaq etiraf etməliyəm ki, daha çox sinif yoldaşlarımdan ayrıldığıma deyil, müəllimimdən ayrıldığıma kədərlənirdim. Təbii ki, müəllimimiz də bizdən ayrıldığına təəssüflənər, bizim üçün çox darıxacağını 11-ci sinfin ilk günlərindən söyləyər, vaxtın bir göz qırpmında keçdiyini təəssüf hissi ilə bildirərdi. Son zəng günü müəllim hər birimizə olan ürək sözlərini məzun lentlərinə yazırdı. Mənə yazdığı ürək sözlərində belə deyirdi: "Daim düşüncəli, daim dalğın qızım... qarşıda səni məsuliyyətli və qayğılı həyat gözləyir. Əgər nə vaxtsa, dərdini bölmək üçün məni istəsən, simruq quşunun səhri lələyini yandırarsan, o dəqiqə yanında olacam... Səni sevən Radə müəllimən".

Mən müəlliməmi çox sevirdim və gələcəkdə onun kimi müəllim olmağı arzulayıram.